

[Foged.]

var det. Der stod ganske vist i notitsen, at vedkommende skoleleder havde sagt til børnene, at enten måtte de nøjes med mors klemmer, eller også måtte de tage cyklen for at køre hen til den skole, der havde skolebespisning. Børnene må altså have interesse for bespisningen, men jeg synes dog, at når den slags kan ske, er det på kanten af misbrug af loven, og jeg håber ikke, at det er et misbrug, der finder sted ret ofte.

Vi kan som sagt stort set tiltræde lovforslaget, dog ønsker vi, at lovforslagets § 2, stk. 2, om statskassens tilskud tages op til nærmere overvejelse. Vi finder, det må være rimeligt med de indkomstforhold, vi har her i landet, og med den oplysning, vi ligeledes har om ernæringsforhold, at de enkelte hjem påtager sig det størst mulige ansvar og føler sig ansvarlige over for deres egne børn, og vi mener, at kun i undtagelsestilfælde bør det offentlige tage sig af disse sager, og at det, når det offentlige endelig tager sig af den slags sager, må begrænses dertil, at det er den enkelte kommune, der påtager sig sit ansvar såvel med at organisere som med at betale, hvad det koster.

Clara Munck: På den konservative folketingsgruppes vegne kan også jeg tilsige en velvillig behandling i store træk af det forslag, der her foreligger. Vi mener fra konservativ side — ligesom det ærede medlem hr. Foged — at det må være overflødigt med statstilskud til skolebespisningen for de kommuner, der ønsker en sådan gennemført.

Vi finder det i øvrigt rigtigt, at man, når loven nu bliver en selvstændig lov, har benyttet lejligheden til at udvide antallet af de skoleklasser, der kommer ind under ordningen, således at en større del af børnene kommer med derunder. Det er muligt, at vi også i udvalget vil bede om en undersøgelse af, hvad det vil betyde, hvis f. eks. de kommunale gymnasier kunne falde ind under den samme lovgivning.

Vi mener dog ikke, at stk. 4 i § 1 burde være medtaget. Når vi nu får en særskilt lov, altså netop har taget denne lovgivning ud af lov om offentlig forsorg, ser vi ikke nogen anledning til, at de sociale udvalg fortsat skal være indblandet i skolebespis-

ningen. Vi mener, det må være kommunalbestyrelsen, men det er jo en ting, vi nærmere kan se på under udvalgsbehandlingen.

Jeg mener ligesom det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo, at § 3 skulle være ganske overflødig, når det i folkeskoleloven af 1958 udtrykkelig er understreget, at undervisningsmidler stilles gratis til rådighed. Ingen regner vel med, at maden bliver kastet bort. Vi mener altså, at denne paragraf kan udgå, men er velvilligt indstillet over for en hurtig behandling af lovforslaget.

Helge Larsen: Jeg skal på min gruppes vegne anbefale det lovforslag, der her er til behandling. Baggrunden for, at vi får det til behandling, er jo den ændring, der i forrige folketingsssamling skete i loven om offentlig forsorg, idet der i udvalget var enighed om, at bestemmelserne om skolebespisning ikke hørte hjemme i forsorgsloven, men burde være i en selvstændig lov. Det er det, der er sket ved dette lovforslag. I overensstemmelse med det, vi dengang var enige om i udvalget, er der kun tale om en rent teknisk overføring med en enkelt lille ændring vedrørende adgangen til også at give mælk til 10. klasserne og eventuelle børnehaveklasser, og den ændring kan jeg på mit partis vegne anbefale.

Herluf Rasmussen: Det af den højtærede undervisningsminister fremsatte forslag til lov om offentlig skolebespisning kan jeg på mit partis vegne tilsige den varmeste støtte. Glædeligt er det, at skridtet nu er taget fuldt ud. Jeg tænker her på, at den fremtidige skolebespisning skal henhøre direkte under skolevæsenet og ikke under de respektive sociale væsener.

Vi kan naturligvis tilslutte os tanken om at udvide skolebespisningen til også at omfatte 10. klasserne — det bliver altså reelt uddeling af mælk og vitaminpiller — men jeg synes, det er rigtigt, som det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo anførte, at det er en lille smule inkonsekvent, at man ikke kan udstrække statstilskuddet til også at omfatte de sidste klasser, og hvis man skulle komme til en realitetsdrøftelse i udvalget, vil jeg tilsige det ærede medlem fru Astrid Skjoldbo min støtte i sagen; jeg håber så, vi får et resultat ud af det.